

51

Διαθήκη. Ἀποκλήρωσις ἀδελφῆς

φ. 34^Γ

/ [+Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου] Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1680/ἐν μηνὶ Ἰουλίου 10/ εἰς /
τὴν τοποθεσίαν τῆς Κοστέρας εἰς τὸ πρᾶμα καὶ κατοικία τοῦ μισέρ Ἰακουμάκην
Γάτου.

/ Φ 31

/ Ἐπειδὴ οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων οἶδε τὴν τελείωσιν αὐτοῦ οὐδὲ τὴν ἡμέραν οὐδὲ
τὴν ὥρα κατὰ τοῦ Κυρίου / τὸν λόγον διὰ τοῦτον καὶ ἡ [κερ]ὰ ἡ Μαργαρίτα ἡ γυνὴ
τοῦ κυρ Γεώργην Παριανοῦ εὕρισκομένη / ἐδῶ εἰς τὴν μπαροῦσαν κατοικία ἀσθενῆς
μένειν τῷ σώματιν ὑγιῆς δὲ τὸ νοῦν καὶ φρονήματιν / σῶον γὰρ ἔχει τὸ νοῦ, ἀκε-
ραία τῇ γλῶττα, καθαρά τὰς ἀκοὰς καὶ τὰς ἐτέρας τῆς αἰσθήσεις χάρι / τιν Χριστοῦ
ἐπροσκάλεσεν ἐμένα τὸν ὑπογράφοντα νατάρια ἵνα τῆς ποιήσω τὴν μπαροῦσαν /
διαθήκην καὶ παρανγγιλίεσ διὰ τῇ ψυχὴν τῆς καὶ διὰ τὸν ἄνδρα τῆς ἐξομολογημένην
καὶ με / ταλαβαμένην εἰς τὴν χάριν τοῦ ἀφέντην τοῦ Θεοῦ καὶ ἐν μὲν πρώταις ἀφίνει
πάντων τοῖς ἐν Χρισ / στιανοῖς τὴν ἐν Κυρίῳ ἀγάπην καὶ τετελειωμένην συνχώρεσιν
ἔπειτα ζητεῖν καὶ αὐτὴν τὰ ὅμοια πα / ρ' αὐτῶν ἥτοι λέγειν ἂν τῆς τύχην θάνατος νὰ
τὴν ἐνταφιάσουσιν εἰς τὸν ἅγιον Στέφανον ἐκεῖ / ὅπου ἐνταφιάστην καὶ ὁ ἀδελφός
τῆς ὁ μακαρίτης ὁ Στέφανος. Ἐτῆς λέγειν πῶς ἀφίνει τοῦ / ἀντρός τῆς τοῦ κυρ
Γεωργίου ὅ,τιν καὶ ἂν τῆς εὕρισκεται τόσον ρουχαλάκια ὡσὰν καὶ ὅ,τιν μαραρία
ἔ / χειν ἐπειδὴ καὶ ἀφίνει του νὰ κάμην τὴν ἐξοδον τοῦ ἐνταφιασμοῦ τῆς καὶ νὰ κάνη
καὶ τὸ μνημόσυ / νόν τῆς ἕως τὸ χρόνον κατὰ τὴν τάξιν καὶ ἡ ἀδελφὴν τῆς ἡ Ἀλι-
σάφην νὰ μὴν ἡμπορῇ / νὰ τὸν ἐδιασίσην ἢ νὰ τὸν ἐσκανταλίσην ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς
σήμεριν τόσους χρόνους ὅπου / τὴν ἔχειν τὴν ἐμαντινιέριζεν καὶ ἐζωοθροφάντηνε
καὶ σὲ πολλὰς ἀσθένειες ὅπου τῇ / ν εὐρήκασιν αὐτὸς τὴν ἐκοίταζεν καὶ ἐγλύτωνέν
τηνε καὶ ἔτῆς θέλει νᾶναι ἀπείρακτος καὶ ἡ / ἀδελφὴν τῆς νὰ μὴν ἔχη νὰ κάμη τίποτε
ἐπειδὴ καὶ ποτὲ νὰ μὴν τῆς ἐγνωρίζην καμι / ᾶς λογῆς καλωσύνην ὅπου ἔχει τόσον
καιρὸν ἀσθενῆς μένειν καὶ ποτὲ λέγειν δὲν ἦρ / θεν νὰ τῆς πεῖ ἵντα κάνεις ἀδελφὴ
μου. Ἀκόμα λέγειν πῶς τό σεντουκάκιν ὅπου / εἶχεν ἀπὸ τοῦ μακαρίτην τοῦ ἀδελ-
φοῦν τῆς τοῦ ποτὲ Στεφάνου τὸ ἐπούλησεν τοῦ κουντου / βερνάρην τῆς τοῦ μισέρ
Γιακουμάκην διὰ ρεάλι ἕνα καὶ ἔλαβέν τον καὶ ἔφαγέν τον εἰς / τὴν ἀρρώστειαν τῆς.
Ἐτῆς πάλι ξαναλέγει πῶς ὅ,τιν καὶ ἂν τῆς εὕρισκονται νὰ εἶναι ὡς ἄ / νωθεν τοῦ
ἀντρός τῆς τοῦ κυρ Γεώργην καὶ ὅποιος ἤθελε εὐρεθεῖν νὰ τὸν ἐπειράζην ἢ νὰ / τοῦ
γυρέψην τίποτε νὰ τὸν ἐσκανταλίσην νὰ πληρώνην κοντάνα ἀφέντη καδὴ καὶ ἀφέ /

ντε βοϊβόντα ρεάλια δέκα καὶ πάλι ἡ παρόντζη διαθήκη νὰ εἶναι στερεὰ βέβαια /
καὶ ἀχάλαστην παρακαλεῖ καὶ ἀξιόπιστους μαρτύρους τοὺς κάτωθεν γεγραμμένους
καὶ τὰ ἐξῆς.—

/ —μισέρ Ἀντώνης Γάτος καὶ κυρ Δημήτρης Παλιὸς εὐρεθήκασιν παρὼν καὶ ἡβα-
λέν τις ἀτὴ τις μάρτυρες

/ καὶ ἔγραψά τις ἐγὼ ὁ ὑπογράφοντας μὴ ξεύροντας γράμματα—

/ —Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

52

Μαρτυρία

φ. 34^v

/ Φ. 31

/ + 1680/ ἐν μηνὶ Ἰουλίῳ 14/ τὴν σήμερον ἐνεφανίστην εἰς τὴν μπαρρησία
κά[μοῦ τοῦ ὁ] / πογράφοντας νοτάριου προσκαλεσμένος ἀπὸ τὸν

/ + 1680/ ἐν μηνὶ Ἰουλίῳ 14/ τὴν σήμερον ἐνεφανίστην εἰς τὴν μπαρρησία
κά[μοῦ τοῦ ὁ] πογράφοντας νοτάριου ὁ εὐγενὴς ἀφέντης Θεοφύλακτος Διασί / τῆς
προσκαλεσμένος ἀπὸ τὸ μισέρ Ἀντῶν Γρίσπος καὶ μαρτυρᾷ καὶ λέγειν ἀπάνω /
εἰς τὴν ψυχὴν του καὶ εἰς φόβον Θεοῦ πῶς ξεύρειν βέβαια καὶ σίγουρα πῶς ἔδωσεν /
ὁ αὐτὸς Γρίσπος τοῦ ἀφέντη καδῇ μεϊμάτην ἀφέντην ὅπου ἦτονε ὁ Κοκόλας / μαζί
του τζικίνια χρυσὰ εἴκοσιν τὰ ὅποια τοῦ τὰ ἔδωσεν διὰ πινομὴν τοῦ / ἀφέντη Τζα-
μπατάκην Παρόντζην διὰ κάποιες λίτες ὅπου εἶχεν καὶ ἡβγα / λέν του χοντζέτια
καὶ ἔτζι ξεύρει πῶς τοῦ ἐκράτειε καὶ ἓνα βελουδο πέ / τιν ἀμανάτε διὰ τὰ αὐτὰ
εἴκοσιν τζικίνια / καὶ ἐπειδὴ καὶ νὰ / ἔβαλε ἀφορες / μὲν ὁ αὐτὸς / Γρίσπος ἐμαρ /-
τύρησεν τὴν ἀ / λήθεια / τοῦτον μαρτυρᾷ καὶ τοῦτον / λέγειν. "Ὅθε εἰς βεβαίωσιν
ἀπογράφει κάτωθεν καὶ ἰδιοχείρως του εἰς ἀσφάλει / α καὶ τὰ ἐξῆς καὶ γράφου καὶ
ἀντιμάρτυρες— —

/ —Θεόφιλος Διασίτης μαρτυρῶ τὰ ἄνωθε ++

/ —Τζουάνης Πρόσπερης ἀντιμάρτυρας +++

/ —Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

